

Universiteit
Leiden
The Netherlands

BIL-lustrumskireis: Valfréjus

Drimmelen, K. van

Citation

Drimmelen, K. van. (1995). BIL-lustrumskireis: Valfréjus. *Bestuurskundige Berichten*, 10(2), 22-23.
Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233915>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233915>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

BIL-lustrumskireis: Valfréjus

Twaalf bikkels vonden hun weg in de franse Alpen. Braken geen benen, wel harten. *Vive le BIL!* Dit jaar was er naast de gebruikelijke 'leerzame' excursies namelijk ook de mogelijkheid om je sportief uit te leven met de studievereniging van Bestuurskunde. Op de piste in Frankrijk leek het even op Gebouw Vijf en vergaten enthousiaste bestuurskundigen even Beleid en facetten. Voorheen onbekenden, maar na twee kennismakingsbijeenkomsten in Leiden, de eerste op de scheve schaatsen en de tweede in een kroeg, kende iedereen elkaar in ieder geval al van gezicht.

Karen van Drimmelen

Op vrijdag 13 januari vertrokken de groep vanaf Utrecht in de Royal class bus (met dank aan Drimmel). De bus was van alle gemakken voorzien en zodoende hebben we maar liefst drie videofilms, waaronder een harde-axie, gekeken. Onze 'reisjuf' Drimmel had het zo geregeld dat we heen, de voorste twaalf plaatsen bovenin konden betrekken. De reis verliep redelijk volgens schema, zodat we 's ochtends om 9.30 uur in het pittoreske dorpje Valfréjus arriveerden. De sneeuw lachte ons al toe.

Appartement

Ongeveer de helft van de BIL-ers hadden nog nooit eerder, of slechts 1 of 2 keer, op de lange latten gestaan en moesten ski's huren en les nemen. De les werd gegeven door reisleider Joris. Pas om 17.00 uur mochten we ons appartement in, dat wel vrij klein was, maar het meest noodzakelijke aan 'boord' had. Een beetje meerwaarde van het appartement werd gevormd door het balkon, waar helaas geen zon op stond. Het was wel handig dat we met de BIL drie appartementen naast elkaar hadden, zodoende konden we heerlijk buurten. Dit was ook wel eens noodzakelijk om ontbrekend serviesgoed bij de burens te bietsen.

Skigebied

Het skigebied was aan de kleine kant en had ook niet zulke fantastische dalafdalingen, op één na, die ongeveer 8 km lang was en bestond uit blauwe weggetjes langs idyllische plaatjes als berghuisjes en een klein

riviertje. Dat veel dalafdalingen toch slecht waren viel een beetje tegen, zeker als je bedenkt dat er zo veel sneeuw was gevallen dat in Oostenrijk en Zwitserland zelfs alarmfases voor lawinegevaar waren afgekondigd. De plekken met stenen en uitstekende 'kerstbomen' waren waarschijnlijk te wijten aan de plaatselijke 'politiek'. Ze maakten namelijk reclame met *Skiez Poudreuse*, met als gevolg het weinig prepareren van pistes en het dus eerder 'verloren' gaan van verse sneeuw.

Après-ski

Het appartementencomplex was fantastisch gesitueerd, zo was het niet meer dan dertig meter van de gondel verwijderd, was de kroeg om de hoek en de disco zelfs onder het pand gelegen. De kroeg was eigenlijk een *metal* café, maar gelukkig werd er op onze 'wensen' ingespeeld en draaiden ze moeders-hollandstrots André Hazes. De zangers en met name de niet-zangers onder ons konden zich uitleven op een karaokeavond. Het in groepsverband zingen was best wel een succes, alleen met de franse liedjes hadden we de nodige problemen.

Harten

De BIL-groep verbreedde zijn grenzen en leerde veel nieuwe mensen kennen, die vaak al aan het eind van de middag op bezoek kwamen in ons appartement. Buiten het skiën om was er naast de sociale contacten nog de mogelijkheid om te gaan zwemmen. Het zwembad was vrij klein, maar wel lekker voor de spieren na een dag skiën en ook voor zunnige

ollanders heel belangrijk: gratis.

Drama op de weg

Op de laatste dag hebben we allemaal nog een losse dagpas gekocht. Het had de laatste dagen namelijk lekker gesneeuwd, na veel zonneschijn de eerste dagen, en dus was het zeker de moeite waard om nog een dagje in de tiefschnee *powder sessions* te houden. 's Ochtends om 10.00 uur moesten we al uit het appartement en dus gingen we na het skiën met z'n allen uit eten in een klein restaurantje. Hier hoorden we dat de bus pas drie uur later dan gepland zou vertrekken. Na lang wachten vertrokken we uiteindelijk om 23.00 uur. Na een klein kwartiertje liep de bus vast in een bocht, waar we op de heenweg ook al problemen hadden. De bus raakte met de achterkant de grond, omdat hij vanwege de bagage vrij laag lag en als bijkomend ongemak ging de bus door de ijzel alleen maar rechtdoor, zodat de mensen vooraan bovenin al een prachtig uitzicht hadden op de afgrond. Iedereen werd vriendelijk, doch dringend verzocht de bus te verlaten. Een lachwekkende situatie ontstond toen wij de bus moesten proberen door de bocht heen te duwen. Zoals verwacht bleek dit tevergeefs. Na een uur kwam er een gemeentewagen van beneden uit het dorp om ons met behulp van een zoutbus uit de benarde positie te bevrijden, zodat we onze weg konden vervolgen. Na dit hachelijke avontuur viel bijna iedereen wel in slaap, dit was ook niet verwonderlijk gezien de hoeveelheid slaap die wij in deze vakantie hebben gehad. Onderweg werden de afspraken voor re-

ünies/avondjes stappen al gemaakt. kwamen we eindelijk weer aan in
Op zondag 22 januari om 15.30 uur Utrecht. Heelhuids in lijf en leden. ■

Regiovorming en het voortbestaan van de provincie Zuid-Holland

Jongstleden 14 maart kwam onder andere burgemeester Havermans van Den Haag naar Leiden om in een forum van de BIL te discussiëren over de regiovorming in de provincie Zuid-Holland. Aanleiding tot het forum was de toewijzing door het kabinet aan Rotterdam van de Stadsprovincie-status per 1 januari 1997. Havermans ging hierover in discussie met burgemeester Jansen van Krimpen a/d IJssel, eveneens vice-voorzitter van het Dagelijks Bestuur van de Stadsregio Rotterdam, en met mevrouw Van Grunsven, raadslid voor de Stadspartij Rotterdam. Deze partij werd vorig jaar voor de gemeenteraadsverkiezingen opgericht als protestpartij tegen de vorming van de Stadsregio Rotterdam. Het forum werd voorgezeten door de heer Neelen, docent Bestuurskunde in Leiden.

Harold Schepers

Inleiding door Neelen

De discussie over regiovorming is volgens Neelen een belangenstrijd met zeer veel actoren. Oorzaak van de discussie zijn trends als internationalisering en gedachten over de toekomst van de diverse bestuurslagen die regelmatig worden geuit. De motivatie voor de discussie is, ondanks de sterke verschillend in standpunten, redelijk algemeen aanvaard.

Neelen constateert relatief weinig interesse bij Nederlandse bestuurskundigen voor de discussie; recentelijk is wel een onderzoek gestart naar de verschillende ontwikkelingen op dit gebied door de vakgroep Bestuurskunde in Leiden. Er zijn immers voldoende vragen die om een antwoord verlangen. Is er namelijk wel een ander bestuurlijk niveau noodzakelijk, of is dit slechts een mythe die lagere bestuursorganen zichzelf voorspiegelen? Wat moet de inhoud van de nieuwe bestuurslaag zijn; moet deze breed of smal zijn, met veel of weinig taken? Wie draagt de kosten; kan het wel budgettair neutraal, zoals de regering voorop stelt in haar beleid?

Havermans

Burgemeester Havermans is eveneens voorzitter van het Regionaal Openbaar Lichaam Haaglanden. Hij begint met een schets van de totstandkoming van de verschillende regio's.

De discussie over regiovorming komt voort uit de discussie over de grootstedelijke problematiek. De sociale en economische problemen stellen grote steden voor de vraag of groei de oplossing kan betekenen. Het antwoord is direct te geven: nee. Eén van de kernproblemen in grote steden is namelijk het verloren evenwicht tussen de verschillende groepen in de maatschappij. Bepaalde groepen zijn juist sterk geconcentreerd in de grote stad, terwijl andere vertrokken zijn naar de buurgemeenten. Een oplossing lijkt natuurlijk annexatie van de buurgemeenten, opdat weer alle groepen tot de bevolking van de grote stad gaan behoren. In plaats hiervan is echter gekozen, stelt Havermans cynisch, voor vorming van agglomeraties en intensieve samenwerking met de gemeenten. Dit leidde in 1989 tot een advies van de Commissie-Montijn om vier agglomeratie te vormen, namelijk Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht. Het advies werd echter niet overgenomen in het regeringsbeleid.

Intussen is de vierde bestuurslaag

sluipenderwijs tot stand gekomen door de vorming van deelgemeenten in Amsterdam en Rotterdam. Juist vandaag (14 maart 1995, redactie) heeft het kabinet besloten vast te houden aan drie bestuurslagen, zodat de enige oplossing voor de discussie moet worden gezocht in de samenwerkingsregelingen op basis van de Wet Gemeenschappelijke Regelingen (Wgr). De ontwikkelingen in de Europese Unie, concurrentie tussen regio's in plaats van tussen gemeenten hebben geleid tot het regeringsbeleid van de zeven BON-regio's. De afkorting BON is afkomstig van de regeringsnota's Besturen Op Niveau 1, 2 en 3. Voorlopig worden in de plannen van het kabinet alleen Rotterdam, Amsterdam en Den Haag stadsprovincies.

In een stadsprovincie zijn er meerdere gelijkwaardige gemeenten naast elkaar, die als belangrijkste doelstelling de kleinschaligheid en laagdrempeligheid van taken hebben. De belangrijkste taken gaan alle naar het bestuur van de stadsprovincie. Op dit moment is de vorming van de Stadsprovincie Rotterdam daarvan het beste voorbeeld, maar er zijn echter andere oplossingen mogelijk.

Jansen

Afkomstig uit de Rotterdamse poli-